Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-684
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 3 april 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 20 augustus 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Consument heeft in het kader van de afwikkeling van de nalatenschap van zijn tante, in november 2019 kennisgenomen van het bestaan van een spaarbankboekje dat zij in 1978 voor hem heeft geopend bij de Bank. Consument heeft bij de Bank aanspraak gemaakt op het spaartegoed dat daarin vermeldt staat. De Commissie heeft geoordeeld dat de vordering is verjaard. De klacht van Consument is afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier en aanvullende stukken van 3 april 2020;
- het verweerschrift van de Bank;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van de Bank;
- de reactie daarop van Consument;
- de reactie van de Bank.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies. De uitspraak is daardoor bindend.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft na het overlijden van zijn tante in het kader van de afwikkeling van de nalatenschap, in november 2019 kennisgenomen van het bestaan van een spaarbank-boekje dat zij in 1978 voor hem heeft geopend bij de Bank.

2.2 Uit de vermeldingen in het spaarbankboekje blijkt dat de laatste mutatie dateert van 1 januari 1989.

2.3 Consument heeft het spaarbankboekje aan de Bank aangeboden en aanspraak gemaakt op het daarin vermelde spaartegoed.

2.4 De Bank heeft dit verzoek afgewezen.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat de Bank hem de tegenwaarde in euro's van het spaartegoed (*f* 2.500,-) van het spaarbankboekje betaalt.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. De Bank komt de op haar rustende verplichtingen jegens Consument niet na door zijn verzoek om het tegoed dat op het spaarbankboekje staat vermeld niet uit te keren. Hiertoe voert hij het volgende aan.

- Het saldo is niet reeds uitgekeerd of overgeboekt naar een andere rekening door de Bank.
- Ten tijde van de laatste mutatie was Consument meerderjarig. Hij is de enige die over het saldo heeft mogen beschikken en hij is niet ingelicht over het tegoed op zijn naam noch heeft hij ooit een bankafschrift hiervan ontvangen. Hij heeft pas kennis genomen van het bestaan van het spaartegoed na het overlijden van zijn tante in 2019.
- Consument heeft als voorbeeld twee andere spaarbankboekjes bij de Bank ingebracht en het verloop van de procedure met betrekking tot deze boekjes toegelicht en met stukken onderbouwd. Hieruit volgt dat, als het spaarbankboekje is omgezet naar een rekening met rekeningafschriften, het originele spaarbankboekje werd ingenomen door de Bank; een aantekening op het boekje werd geplaatst en vervolgens een rekening met bankafschriften werd geopend na het toekennen van een (deels nieuw) rekeningnummer. De Bank gaf een afschrift van het boekje en een ontvangstbewijs terug. Dit is in het onderhavige geval niet gebeurd, waardoor Consument concludeert dat het tegoed nog bij de Bank moet staan.
- De Bank heeft onvoldoende onderzoek gedaan naar het tegoed. Een handmatig en oud systeem met bankspaarboekjes is gevoelig voor fouten.

Daarom werd ook uitdrukkelijk in de productinformatie over de spaarboekjes geschreven dat de boekjes zorgvuldig moesten worden bewaard. Dan had de klant altijd een bewijs van het saldo.
De Bank baseert de meeste van haar conclusies op een modern automatisering systeem. Een systeem waar het tegoed op naam van Consument niet in terecht is gekomen. Het onderzoek van de Bank moet zich daarom vooral richten op oude archiefstukken (van het inmiddels gesloten vestigingskantoor).

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Bank heeft aangevoerd dat zij zich heeft ingespannen om te achterhalen wat er in de tussenliggende periode met het spaarbankboekje is gebeurd en zij hiervoor zorgvuldig onderzoek heeft verricht in haar bankadministratie, maar dat de tijd haar parten speelt zodat documenten niet meer aanwezig zijn. De Bank kan niet nagaan of het spaarbank-boekje is overgegaan naar een rekening met afschriften. Mogelijk is het boekje al voor de overgang naar rekeningen met afschriften opgeheven. De rekening noch het spaartegoed komen voor in haar administratie.

4.2 De Bank betwist dat de door Consument gestelde procedure ook gold in het onderhavige geval, omdat elk lokaal bankkantoor een eigen werkwijze had. Gezien het tijdsverloop kan van de Bank niet worden verwacht dat zij inzicht kan geven in wat er exact is gebeurd. De Bank zou zich niet op verjaring beroepen als uit de administratie zou blijken dat er nog tegoed aanwezig is, want dan zou zij het bedrag uitkeren. Hiervan is echter in dit geval geen sprake. De Bank beroept zich dan ook op verjaring van de vordering van Consument.

4.3 De Commissie oordeelt als volgt. Als meest verstrekkende verweer heeft de Bank zich op het standpunt gesteld dat het vorderingsrecht van Consument verjaard is. Alvorens toe te komen aan een inhoudelijke beoordeling van het geschil, zal de Commissie eerst moeten onderzoeken of dit processuele verweer van de Bank slaagt.

4.4 Vaststaat dat de laatste mutatie dateert van 1 januari 1989. Voor verjaring geldt in het onderhavige geval het bepaalde in artikel 3:307 (lid 2) van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW). Het gaat hier immers om een overeenkomst van verbruiklening van geld die voor onbepaalde tijd is aangegaan. Onder het toepasselijke (oude) recht gold voor deze vordering een verjaringstermijn van dertig jaar.

Inmiddels geldt echter een verjaringstermijn van twintig jaar.

4.5 Nu de laatste mutatie dateert van 1 januari 1989 en de verjaring sindsdien niet tijdig en rechtsgeldig is gestuit, is de vordering van Consument, met inachtneming van het toepasselijke overgangsrecht, op grond van artikel 3:307 lid 2 BW in verbinding met artikel 3:307 lid 1 BW verjaard. Hetgeen Consument in strijd hiermee heeft aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.